

Hoofd in de Wolken & Voeten in de Aarde

Toeschouwers van de natuur

Op een bankje bij het strand terwijl de wind door mijn haren waait voel ik het heel erg sterk, ik zie het en ruik het, ik kan het waarnemen maar ik zal het nooit ZIJN.

De natuur heeft haar eigen leven, wij zijn als mens gegrepen door haar krachten, haar prachtige vergezichten en haar wil tot het doen. De natuur is iets waarvan wij als mens slechts de toeschouwers kunnen zijn.

In de verte zie ik de zandkorrels dansen op de duinen als een constant veranderende danseres die wild en onbevangen telkens weer nieuwe vormen aanneemt. De golven die omslaan als een woeste razernij met telkens weer de perfecte omslag die hij maakt om als rollende tongen weer terug te rollen in het grote water. Boven mijn hoofd zweeft een meeuw die gebruik maakt van de thermiek van de wind en op een spanningsloze manier tegen de wind lijkt in te vliegen waarna hij vervolgens de wind laat bepalen welke kant hij opvliegt.

Het is een enorm spektakel waarvan wij als mens alleen maar naar kunnen kijken en het bewonderen maar we kunnen het niet zijn. De mens probeert de natuurkrachten na te bootsen door hulpmiddelen

Inzichten uit de natuur

Zo zie ik een kitesurfer op de golven dansen en ik weet dat dit hét ultieme moment kan zijn voor hem of haar, maar ik begrijp heel goed dat vooraf heel wat werk is verzet om dat specifieke moment te bereiken, niet zoals de zandkorrels moeiteloos dansen boven de duinen.

Hoofd in de Wolken & Voeten in de Aarde

Inzichten uit de natuur

Ergens op een zandbank in de buurt van de branding probeert iemand te zwemmen in de rollende tongen van de zee, hij is op zoek naar de perfecte golf om daarin te duiken in de hoop dat hij wordt meegenomen naar het strand. Terwijl de perfecte golven af en aan rollen loopt hij weer terug in het grote water om wederom de perfecte golf op te zoeken.

Boven mijn hoofd vliegt een vliegtuig hoog in de lucht, velen hebben de middelen om in dit vliegtuig te zitten en te weten dat zij hebben gevlogen, doch is dit gepaard gegaan met vele hulpmiddelen om dit te kunnen doen en zal de meeuw die boven mij vliegt meeuw dit nooit kunnen begrijpen, omdat zij alleen maar even haar vleugels hoeft uit te slaan om te kunnen vliegen.

De mens zal op de tribune zitten van het schouwspel wat de natuur ons laat zien, wij kunnen het zien, horen, ruiken en soms proeven maar we kunnen geen onderdeel uitmaken van dit theater. We kunnen anderen vertellen wat prachtig mooi het is en in onze herinnering meenemen. We kunnen foto's maken om het moment vast te leggen, maar zodra je je omdraait speelt de natuur alweer een nieuw theaterstuk, zonder daar ook maar een seconde voor te hebben geoefend. Tja hoe graag wij het ook willen, we zullen altijd achter de feiten aan blijven rennen als het de voorstelling van de natuur betreft.

Wij kunnen slechts toeschouwers zijn van het schouwspel der natuur...

Een verhaal uit het boek;

“Hoofd in de wolken & Voeten in de Aarde”

Geschreven door Yvonne Vrijhof

Illustratie: Marjan Bongaards